

תפ"ח (תל אביב) 25105-07-15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נ' אריה (ריקו) שירזי - עניינו הסתיים בגזר דין ביום 18.7.17

תפ"ח (תל-אביב-יפו) 25105-07-15 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א נ' אריה שירזי - עניינו הסתיים
בגזר דין ביום 18.7.17 ואח' מחוזי תל-אביב-יפו
תפ"ח (תל-אביב-יפו) 25105-07-15
מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד גיא גורן ומיטב דגן

נגד

1. אריה (ריקו) שירזי - עניינו הסתיים בגזר דין ביום 18.7.17
ע"י ב"כ עו"ד טומי נדשי ותומר אשש

2. אסף (אסי) יריב

ע"י ב"כ עו"ד משה יוחאי ורויטל בן-שבת

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

[25.01.2018]

כב' השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופטת טלי חיימוביץ

כב' השופט גרשון גונטובניק

גזר דין [לנאשם 2 - אסף יריב]

השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד:

הצדדים ערכו הסדר טיעון בעניינו של נאשם 2 (בתום הליך גישור בפני כב' השופט שגיא), במסגרתו כתב האישום תוקן, נאשם 2 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1), והורשע בעבירות כדלקמן: אישום ראשון - קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); אישום שני - קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. במסגרת הסדר הטיעון סוכם בין הצדדים כי התביעה תעתור לעונש מאסר בפועל ראוי של 4 שנים, ואילו ההגנה תהא חופשית בטיעונה לעונש. עוד סוכם כי נאשם 2 ישלח לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו (עמ' 49 לפר').

יוזכר: ביום 19.6.17, לבקשת הצדדים, הופרד משפטו של נאשם 2 ממשפטו של נאשם 1. נאשם 1 הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון (לא סגור), בעבירות של סיוע להריגה וקשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם). התביעה טענה לעונש של 12.5 שנות מאסר בפועל, ואילו ההגנה היתה חופשית בטיעונה לעונש. עוד סוכם בין הצדדים, כי הטיעון לעונש יהיה במנותק מעונש המאסר אותו מרצה כיום נאשם 1. ביום 18.7.17 גזרנו את דינו של נאשם 1, והטלנו עליו 9 שנות מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בתיק זה - 21.5.15, וכן מאסר מותנה. נאשם 1 הגיש ערעור לבית המשפט העליון בעניין העונש שנגזר עליו (עמ' 51 לפר', שו' 12-13).

ביום 28.12.17 הצדדים טענו לעונש בעניינו של נאשם 2. התביעה הגישה גיליון מרשם פלילי של נאשם 2 (ת/1) ואת הרשעתו של הנאשם בת"פ 39344-03-11 (ת/2). ההגנה הגישה מכתב של עמותת "אומץ מפעלים חינוכיים" על התנדבות עם נוער בסיכון (נ/1). הטיעון לעונש בתמצית: התביעה עתרה להטיל על נאשם 2 ארבע שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסר על תנאי. ההגנה עתרה להסתפק בתקופת מעצרו של נאשם 2, ולהטיל עליו, בהתאם, עונש מאסר בפועל בן שנה, ארבעה חודשים ושלושה שבועות. אלה עובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1), שבהן הודה נאשם 2:

אישום ראשון: במהלך השנים 2002-2004 (להלן: התקופה הרלבנטית לכתב האישום) או בסמוך לכך, התחוללו מאבקי שליטה בין משפחות פשע בישראל, אשר כללו חיסולים ונסיגות חיסול הדדיים. במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, התחולל מאבק על אזור שליטה באזור השרון בפרט ובעסקי ההימורים בכלל, בין משפחת אבוטבול והעומד בראשה אסי אבוטבול (להלן: אבוטבול), לבין נאשם 1 ועבריינים המקורבים אליו. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה נאשם 2 חברו, איש סודו, יד ימינו ועוזרו של נאשם 1. במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום היה אלכסנדר (סאשה) זלוצ'בסקי (להלן: סאשה) איש אמונו ועושה דברו של אבוטבול. במסגרת מאבקי השליטה המתוארים לעיל, ביום 10.2.03, או בסמוך לכך, נלכדו בכך, בסמיכות מקום לביתו של נאשם 1 בפולג, עבריינים חמושים בנשקים אשר תכננו לרצוח את נאשם 1 בירי. הרכב בו ישבו החמושים נשכר על ידי גיא יחזקאל (להלן: המנוח). במהלך שנת 2000 ובסמוך לכך, ריצו נאשם 1 וסאשה עונשי מאסר מקבילים באותו מתקן כליאה ונרקמו יחסי חברות בין נאשם 1 לבין סאשה. במהלך שנת 2002, סיים סאשה לרצוח את תקופת מאסרו ועבר להתגורר מחוץ לישראל, בהתאם לתנאי שחרורו מהמאסר. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה המנוח, איש אמונו ומקורבו של אבוטבול. במהלך חודש אוגוסט 2002, או בסמוך לכך, נרצח פרי יחזקאל - אחיו של המנוח. בהמשך לכך ביצע המנוח מספר פעולות אלימות כנגד מקורביו וחברי ארגונו של יצחק אברג'יל. לאחר מכן, במהלך שנת 2003, עזב המנוח את ישראל וחבר לאבוטבול באירופה, וכל זאת מפאת חשש לחייו עקב מעשיו כאמור. במהלך התקופה הרלבנטית לכתב האישום, נפגשו אבוטבול, המנוח וסאשה, מספר פעמים ברחבי אירופה. אל מפגשים אלו צירף סאשה מעת לעת את חברו מישראל עד המדינה א.פ. (להלן: א.פ.). בשלהי חודש ספטמבר 2003 או בסמוך לכך, שוחח סאשה טלפונית בדיסקרטיות עם הנאשמים, באמצעות א.פ. שהגיע לצורך זאת לישראל. במהלך השיחה גילה סאשה לנאשמים כי אסי אבוטבול והמנוח הזמינו ממנו (מסאשה) את רצח נאשם 1 תמורת סכום של 50,000 דולר. במהלך אותה שיחה, ובהמשך לאמור, ביקש סאשה מנאשם 1, בשל קרבתו אליו, ובנוכחות נאשם 2, את אישורו של נאשם 1 לפגוע במנוח, בכדי לסכל את התוכנית. בתגובה, אישר נאשם 1 לסאשה לפגוע במנוח. במעמד פגישתם של הנאשמים עם א.פ. מסר לו נאשם 1, בנוכחותו של נאשם 2, אלפי דולרים, במזומן, על מנת שישתמשו בכספים אלו כדי להוציא את תכניתם, כאמור, לפגוע במנוח, מן הכוח אל הפועל. סאשה מעולם לא היה מוציא לפועל את תוכניתו לפגיעה במנוח אילולא נתן נאשם 1 אישורו למהלך. ביום 7.10.03 בשעות אחר הצהריים, נפגשו סאשה וא.פ. עם אבוטבול, נהגו והמנוח (אשר הגיע מפראג) בבית קפה בעיר דרזדן שבגרמניה, וזאת על מנת לבצע עסקת סמים גדולה. לצורך ביצוע עסקה זו הצטייד המנוח בכסף מזומן רב. בהיותם במקום, שוחח אבוטבול בארבע עיניים עם סאשה, בעוד המנוח וא.פ. ישבו בשולחן מרוחק מהם. בתום המפגש, לאחר שיחה קצרה בין הנוכחים, עזב אבוטבול בלוויית נהגו את המקום, כשהוא מותיר אחריו את המנוח עם סאשה וא.פ. והמנוח יצא מהמקום בנסיעה משותפת, כשהם נוסעים לביתו של סאשה. בהגיעם למקום, הותיר המנוח את כל כספו בביתו של סאשה. השלושה, סאשה, א.פ. והמנוח יצאו מברלין בנסיעה משותפת לכיוון פוטסדם במטרה לקיים את עסקת הסמים. בשעת לילה, במהלך נסיעתם על הכביש המהיר בדרך לפוטסדם, לאחר שיצאו מתחומי העיר ברלין, עצר סאשה את הרכב בשולי הכביש, בסמוך לדרך צדדית המתפתלת מהכביש. המנוח וסאשה יצאו בצוותא מן הרכב, בעוד א.פ. נותר ממתין ברכב. סאשה והמנוח התרחקו מהרכב לכיוון השביל הסמוך המוביל למנסרה נטושה, שם הייתה אמורה להתבצע עסקת הסמים. בהיותם במקום, ירה סאשה לעבר המנוח מספר יריות במטרה לפגוע בו, תוך שהוא אדיש לתוצאה הקטלנית העלולה לנבוע ממעשה זה. כתוצאה מירי זה, מת המנוח במקום. במהלך חודש נובמבר 2003, או בסמוך לכך, הגיע א.פ. לישראל, בשליחות סאשה, במטרה לקבל מנאשם 1 את שכרם בעבור הפגיעה במנוח. בתום הפגישה, נתן נאשם 1 לא.פ. אלפי דולרים, במזומן, בעבור הפגיעה במנוח שביצע סאשה, בנוכחותו של נאשם 2. בהתאם למוסכם ביניהם, השקיעו הנאשמים מאות אלפי דולרים בפרויקט הקמת רשת בתי אבות שיסדו סאשה וא.פ. בגרמניה. במעשיו, כמתואר לעיל, סייע נאשם 1 להריגת המנוח במתן אישור למעשה ובמימון כספי למעשה. במעשיו, כמתואר לעיל, קשר נאשם 2 קשר לפגיעה במנוח.

אישום שני - קשירת קשר לפגיעה באסי אבוטבול (פראג): כחודשיים לאחר המתואר באישום הראשון, קשרו הנאשמים קשר ביחד עם א.פ. וסאשה לפיו הם יפגעו באסי אבוטבול וזאת בתמורה לתשלום סכומי כסף אשר יועברו אליהם עם הוצאתו של הקשר מן הכוח אל הפועל. במועד שאינו ידוע למאשימה בחרו סאשה וא.פ. במקורבם, יעקב מושאילוב (להלן: מושאילוב) כדי שיבצע את הפגיעה באסי אבוטבול, וזאת ללא ידיעתם של הנאשמים. ביום 1.8.04 בשעות הצהריים, הגיע אבוטבול עם מאבטחיו, ברכב הג'יפ הממוגן בו נסע, אל מלון "קזינו רויאל" הממוקם במרכז העיר פראג. בפתח הקזינו הגיח מושאילוב וזרק רימון יד לעבר הרכב הממוגן. הרימון התפוצץ וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול. במעשיהם, באופן המתואר לעיל, קשרו הנאשמים קשר עם סאשה וא.פ. לפגוע באבוטבול.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2, מיום 26.12.17:

נאשם 2, כבן 44, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 14-6 (ראו פירוט אודות הבת וטיפולו בה בעמוד 2-1 לתסקיר), ועבד כעצמאי בקיוסק. נאשם 2 הוא הבן הבכור במשפחת המוצא (ראו הרחבה בעמ' 2 לתסקיר). נאשם 2 סיים 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע של נגר (ראו הרחבה בעמ' 2 לתסקיר). נאשם 2 שירת בצה"ל ביחידה קרבית. הוא שוחרר מהצבא שישה חודשים טרם המועד, מאחר ומשפחתו חוותה משבר כלכלי ורגשי. מהתסקיר עולה, כי על רקע המשבר המשפחתי, נאשם 2 החל ליצור קשרים חברתיים שוליים באמצעותם הוא נחשף לשימוש בסמים, מעורבות בפלילים ולקשרים עם עוברי חוק שהעמיקו לאורך השנים, תוך ביסוס וחיזוק מעמדו בעולם הפשע והעבריינות, כפי שעולה מרישומי הפלילי (עמ' 2 לתסקיר, וראו גם בעמ' 3 לתסקיר). בשנת 2002, לאחר ששוחרר ממאסר, נאשם 2 התחתן. שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 חש אחריות מלאה הן במישור הזוגי וההורי והן ביחס לפרנסת המשפחה ותפקודו התעסוקתי (עמ' 2 לתסקיר). שירות המבחן הבין כי משנת 2012 נאשם 2 לא היה מעורב בפלילים, וקיים אורח חיים תקין אשר כלל תעסוקה וחיי משפחה (עמ' 3 לתסקיר). נאשם 2 מייחס לעצמו יכולת שליטה ושולל זיקה למעורבות בסיטואציות הקשורות לאיזמים או לפגיעה באחרים (עמ' 3 לתסקיר).

גורמי סיכון וגורמי סיכוי: לדברי שירות המבחן, מדובר באדם אשר מגיל צעיר גיבש והפנים דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים, כאמצעי להתמודדות עם משבר, שהעמיקו על רקע קשרים עם עוברי חוק וניהול אורח חיים על פי נורמות המאפיינות את סביבתו החברתית. במהלך השנים נידון למספר עונשי מאסר. אלו, וכן דימוי עצמי פגוע, מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות. יחד עם זאת, היעדר תיקים פליליים מאז שנת 2012, וניהול עסקים ואורח חיים תקין, מחזקים את התרשמות שירות המבחן כי נאשם 2 עבר תהליך שינוי בשנים האחרונות הכולל ניתוק קשרים חברתיים עם עוברי חוק וגורמים עבריינים, הפסקת המעורבות בפלילים, שינוי דפוסי חשיבתו והתנהגותו המזוהים עם נורמות עוברות חוק והשקעת מאמציו במשפחתו. נאשם 2 תיאר את המערכת המשפטית והזוגית כמשמעותית עבורו וכמהווה מקור לחיזוק השינוי והטמעתו (עמ' 3 לתסקיר). לדברי נאשם 2 הוא מתנדב בקהילה במבשרת ציון בפעילות עם נוער בסיכון באמצעות הסברה, קיום שיחות אישיות ופגישות קבוצתיות עם נוער נושר (עמ' 3 לתסקיר). לדברי שירות המבחן, ניכר כי כיום נאשם 2 שולל לגיטימציה לנקיטת דרכי התנהגות אלימה ופוגעת כלפי סביבתו. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום (עמ' 3-4 לתסקיר). ביחס לעבירות בהן הורשע, נאשם 2 תיאר כי פעל על פי קודים המקובלים בסביבת קשריו החברתיים, קשרים אשר התקשה לוותר עליהם כיוון שחידקו דימוי עצמי פגוע. הוא הביע בפני שירות המבחן חרטה על מעשיו ועל תוצאותיהם הקשות. כמו כן נאשם 2 הביע חשש מהאפשרות כי יוטל עליו עונש של מאסר (ראו הרחבה בעמ' 4 לתסקיר). שירות המבחן המליץ כי בשיקולי הענישה ילקחו בחשבון מאמציו של נאשם 2 בשנים האחרונות לערוך שינוי, כפי שבא לידי ביטוי בעיקר בניהול אורח חיים תקין ללא ביצוע עבירות, בהתמקדותו בתפקידו כאב ובניית מערכת תמיכה משפחתית וחברתית משמעותית אשר מהווה גורם מחזק בתהליך השינוי אותו עובר ומסייעת בהימנעות ממעורבות בפלילים, ובשכלול המודעות שלו להשלכות התנהגותו, לבחירותיו בעבר ולמחירים ששילם. כמו כן שירות המבחן המליץ לקחת בחשבון את תקופת המעצר הממושכת בהליך משפטי זה הנחוה כגורם משברי, ואת התרשמות שירות המבחן כי עונש של מאסר יכול להוות עבור נאשם 2 גורם גרסיבי העלול לקרבו מחדש למעגלים חברתיים עבריינים, מתוך חשש או לחילופין מתוך רצון לחוות שוב תחושות ערך עצמי (עמ' 4 לתסקיר).

ראיות התביעה לעונש:

גיליון מרשם פלילי של נאשם 2 (ת/1) - רשומות לחובת נאשם 2 העבירות הבאות: שנת 2011 - עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, ניסיון לתקיפת שוטר ואיומים, בגין הוטלו על נאשם 2, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל (גזר דין מיום 24.11.11 - ת/2); שנת 2000 - עבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (2 עבירות), יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים וקשירת קשר לעשות פשע, בגין הוטלו על נאשם 2, בין היתר, 4 שנות מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר על תנאי כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 4 וחצי שנות מאסר בפועל; עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, בגינה הוטל על נאשם 2 עונש מאסר מותנה; עבירות של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור, בגין הוטלו על נאשם 2 עונש מאסר מותנה וקנס; שנת 1997 - עבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה, בגינה הוטלו על נאשם 2, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל; עבירות של סחיטה באיומים, החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (3 עבירות), שבגין הוטלו על נאשם 2, בין היתר, 32 חודשי מאסר בפועל; שנת 2015 - עבירת אי הגשת דין וחשבון במועדו לפי פקודת מס הכנסה, בגינה הוטל על נאשם 2 עונש מאסר מותנה וקנס.

ראיות ההגנה לעונש:

מכתב שנכתב על ידי הרב דניאל גבאי מטעם עמותת אומץ מפעלים חינוכיים (נ/1) - הרב דניאל גבאי הינו המנהל החינוכי של עמותת אומץ מפעלים חינוכיים. במכתבו הוא כתב שהוא מכיר את נאשם 2 באופן אישי במשך שבע שנים, במסגרת שיחות, פגישות ולימוד משותף. לדבריו, ניכר כי נאשם 2 עבר תהליך משמעותי בחייו ומורגשת תחושת השליחות שלו. נאשם 2 מתנדב בקהילה במבשרת ציון ובעמותת אומץ, בפעילות עם נוער בסיכון, באמצעות הסברה, שיחות אישיות ופגישות עם קבוצות נוער נושר. נאשם 2 מדריך את בני הנוער כדי שלא יכשלו במקומות שבהם הוא נכשל, וביוזמתו של נאשם 2 הם שוקדים בימים אלה על פתיחת קבוצת נוער לטיפול באמצעות רכיבת אופניים.

טיעוני הצדדים לעונש (תמצית):

טיעוני התביעה (עמ' 54-51 לפר'): לדברי התובע, על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1), בהן הודה והורשע נאשם 2, נאשם 2 היה חברו, איש סודו ויד ימינו של נאשם 1, והתובע הפנה לחלקו של נאשם 2 על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית. התובע עמד על ההבדלים, לדעתו, בין שני הנאשמים. לדבריו, באישום הראשון, נאשם 1 הורשע בעבירה של סיוע להריגה ואילו נאשם 2 הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע. התביעה עתרה לעונש של 12.5 שנות מאסר בעניינו של נאשם 1, ובעניינו של נאשם 2 התביעה עותרת לעונש של 4 שנות מאסר, וזאת לאור ההבדלים המהותיים בין שני הנאשמים. לדברי התובע, נאשם 1 הוא הרוח החיה באירועים נשוא האישומים, הוא הדמות הדומיננטית מבין השניים. נאשם 2 היה עוזרו ויד ימינו של נאשם 1, כאשר המניע היחיד לפגיעה באסי אבוטבול היה של נאשם 1, כנקמה ישירה לנסיון פגיעה בו. בנוסף, לדברי התובע, בעל הממון ובעל האמצעים מבין שני הנאשמים הוא רק נאשם 1, שגם נתן את האישור לפגוע בגיא יחזקאל. עוד טען התובע, כי נאשם 2 היה נוכח במהלך קשירת הקשר של שני האירועים והיה מודע להם, והתובע היפנה גם בהקשר זה לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1).

התובע הפנה לגזר דינו של נאשם 1 בתיק זה, שניתן ביום 18.7.17, ולדבריו, בדומה לקביעה בגזר הדין בעניינו של נאשם 1, יש לקבוע כי גם בעניינו של נאשם 2 מדובר בשני אירועים נפרדים, לפי מבחן הקשר ההדוק בין האירועים כפי שנקבע בהלכת ג'אבר, ועל כן יש לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים עבור כל אחד מאירועי קשירת הקשר. התובע הפנה לפסיקה בעניין הערכים החברתיים המוגנים בעבירה זו. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציין התובע את התכנון המוקדם שביצע נאשם 2, הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה נשוא האישום הראשון - הפגיעה במנוח, גיא יחזקאל ז"ל, והנזק הנוסף שאירע כתוצאה מהעבירה נשוא האישום השני - פציעתם של אנשים כתוצאה מהשלכת רימון בפראג. התובע הפנה אל מתחם הענישה שנקבע בגזר דינו של נאשם 1 בעבירה של קשירת הקשר באישום השני כנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, כאשר התובע ציין כי מדובר באישום זהה לשני הנאשמים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התובע התייחס לתסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו של נאשם 2. התובע ציין בין השאר כי נטען בתסקיר שמאז שנת 2012 לא הייתה לנאשם 2 מעורבות פלילית, אך נאשם 2 היה נתון במעצר ממאי 2015 לתקופה של כשנה וחצי. עוד הפנה התובע לרישומי הפלילי של הנאשם, בו 7 הרשעות בעבירות שונות, הכוללות עבירות אלימות. לדברי התובע, אין לתת משקל לתקופת הזמן שעברה מאז ביצוע העבירות.

התובע עתר לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר עבור כל אישום, כלומר מתחם עונש כולל שנע בין 24 ל-60 חודשי מאסר בפועל, כאשר המאשימה עותרת למקם את נאשם 2 במרכז המתחם ולהשית על נאשם 2 עונש ראוי של 4 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.5.15 ועד יום 10.10.16, וכן מאסר על תנאי.

טיעוני ההגנה (עמ' 57-54 לפר'): הסניגור הפנה את בית המשפט לתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2, ולדבריו, נאשם 2 לוקח אחריות ומביע חרטה על מעשיו. הסניגור טען שנאשם 1 נשא עונש מאסר בן 8 שנים בעת שנגזר דינו בתיק זה, העונשים חופפים ולכן למעשה נגזר דינו של נאשם 1 בתיק זה לעונש של שנתיים וחצי בלבד, ויש לתת לכך משקל בעת גזירת דינו של נאשם 2, שנמצא בתחתית ההיררכיה ולכן לא יכול לקבל עונש גבוה יותר מזה שקיבל למעשה נאשם 1. הסניגור הגיש את ע"פ 7907/14, פס"ד שלדבריו מדבר על סיטואציה דומה.

לדברי הסניגור, באשר לנסיבות ביצוע העבירה באישום הראשון, הדבר היחיד שעשה נאשם 2 היה להיות נוכח במפגשים, בהם הוא לא אמר מילה. נאשם 2 היה יד ימינו של נאשם 1 ונכח בפגישה נשוא האישום הראשון, אך לא היה לו תפקיד והוא לא נתן הוראות, אין שום פעולה אקטיבית שנאשם 2 ביצע. לדברי הסניגור, מדובר בעבירות מלפני כ- 15 שנים, וכיום נאשם 2 נמצא בסיטואציה אחרת בחייו, הוא עובד ומגדל את ילדיו, ועזב את עולם הפשע, וזאת גם בשים לב להרשעתו משנת 2011. לדברי הסניגור, נאשם 2 תורם לחברה, והפנה למכתב מעמותת אומץ. באשר למתחם העונש ההולם, טען הסניגור כי נסיבות ביצוע העבירה וחלקו של נאשם 2 בשני האישומים שונה, כאשר באישום הראשון נאשם 2 היה נוכח, ואילו באישום השני נאשם 2 היה יותר אקטיבי, ולכן יש לדעתו להבחין בין שני האישומים, ובין מתחמי הענישה. ההגנה טענה כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון צריך להיות נמוך יותר משנקבע בגזר דינו של נאשם 1, בהתאם למדיניות הענישה, לנסיבות ביצוע העבירה, ולערך החברתי שנפגע, ויש לקבוע את המתחם לאישום הראשון, בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לדברי הסניגור, שירות המבחן ציין כי יש סיכוי שהנאשם השתקם, ויש לקחת זאת בחשבון בשיקולי הענישה. הסניגור הפנה לשוני בין עברו הפלילי של נאשם 1 לבין עברו הפלילי של נאשם 2, והזכיר כי נאשם 1 הורשע בעבירה של סיוע להריגה בעברו, ואילו נאשם 2 לא הורשע בכך, ונאשם 2 הורשע בעברו בפחות עבירות אלימות מנאשם 1. בנוסף עקרון אחידות הענישה צריך להשפיע על עונשו של נאשם 2, ביחס לעונשו של נאשם 1. באשר לפגיעה של העונש במשפחתו של נאשם 2, הסניגור הפנה למצבה של בתו של נאשם 2. עוד ציין הסניגור כי הנאשם הודה ולקח אחריות, ובכך חסך גם בזמן שיפוטי, וזאת כאשר כתב האישום תוקן באופן משמעותי- מעבירות שידול לרצח ושידול לנסיון לרצח לעבירות של קשירת קשר. עוד ציין הסניגור שיש לתת משקל לקולא להיותו של נאשם 2 במעצר באיזוק אלקטרוני. ההגנה טענה שבהתחשב בנסיבותיו האישיות של נאשם 2, עונשו צריך להיות בתחתית המתחמים, ועונש המאסר בפועל צריך שיהיה שווה ערך לימים אותם ריצה מאחורי סורג ובריח, ויש להטיל על נאשם 2 עונש מאסר בפועל בן שנה, ארבעה חודשים ושלושה שבועות. נאשם 2 אמר בבית המשפט (עמ' 56 לפר'): הוא נכנס לפשע בגיל מאוחר. היום הוא במקום אחר לגמרי. כבר 7 שנים שהוא פועל בעמותה של נוער בסיכון, לתת לחברה. הוא עשה שינוי ענק, הוא בנתק מוחלט מהעולם העברייני. הוא לוקח אחריות על מה שעשה. כיום הוא פותח קבוצות לנוער בסיכון, ומעביר להן את המסר שלא להגיע לאן שהוא הגיע. דיון וגזירת העונש: הצדדים ערכו הסדר טיעון בעניינו של נאשם 2 והוא הורשע בעבירות כדלקמן: אישום ראשון - קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; אישום שני - קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק הנ"ל. התביעה עתרה להטיל על נאשם 2 ארבע שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסר על תנאי. ההגנה עתרה להסתפק בתקופת מעצרו של נאשם 2, ולהטיל עליו, בהתאם, עונש מאסר בפועל בן שנה, ארבעה חודשים ושלושה שבועות. הקשר בין האירועים נשוא כתב האישום המתוקן - מתחמי עונש נפרדים:

בעניינו, וכפי שקבענו בעניינו של נאשם 1, מדובר בהתרחשויות שקרו במועדים שונים, ובעניינם של אנשים- נפגעים שונים, ואציע אפוא לחברי לקבוע כי מדובר בשני אירועים נפרדים, ועל כן יש לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים עבור כל אחד מהאירועים בהם הודה נאשם 2, בהתאם לעקרון ההלימה, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סע' 40ב, 40ג, 40ג(ב) לחוק]. גם התביעה וההגנה סבורים שיש לראות בשני האישומים אירועים נפרדים (עמ' 53 לפר', ואילך).

קביעת מתחם העונש ההולם:

נאשם 1, אריה (ריקו) שירזי, הורשע במסגרת תיק זה באישום ראשון בעבירה של סיוע להריגה ובאישום השני בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם). נאשם 2 הורשע באישום הראשון בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ובאישום השני, בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם). האישום השני המיוחס לשני הנאשמים - זהה. משכך, ומשדנו בעבירת קשירת הקשר לביצוע פשע (פגיעה באדם) בעניינו של נאשם 1, לא נותר לנו אלא לענין זה, לחזור על האמור בגזר הדין בעניינו של נאשם 1 בתיק זה.

הערכים החברתיים שנפגעו מעבירות קשירת הקשר שביצע נאשם 2, ומידת הפגיעה בהם:

התכלית העומדת בבסיס עבירת קשירת הקשר היא למנוע התארגנות מוקדמת של כמה אנשים לביצוע משותף של עבירות, כפי שנאמר על ידי בית המשפט העליון:

"תכליתה של עבירת הקשר היא לתפוס את השלב שבו ההתארגנות המוקדמת לביצוע עבירות יוצאת מדל"ת אמותיו של היחיד, ומתגבשת בצורת הסכמה למעשה בין כמה אנשים. להפלת שלב ראשוני זה בהתארגנות העבריינית הצדקות שונות, שעיקרן הסיכון המיוחד שנוצר לחברה עקב ההתקשרות בין כמה אנשים לביצוע משותף של עבירה, הן מבחינת החמרת האפשרות לביצוע העבירה נושא הקשר (לאור העצמת המוטיבציה והמחויבות של הקושרים, וההקלה המעשית נוכח שיתוף הפעולה); הן לאור הסיכון העצמאי הנובע מקיומן של התקשרויות עברייניות בחברה" (ע"פ 2681/15 בן שטרית, מיום 14.2.16, בסע' 53 לפסה"ד).

עוד נקבע בהקשר לעבירה זו:

"פוטנציאל הסכנה הגלום בהתחברותם של כמה אנשים לביצוע עבירה, הסכנה היתרה שהיא טומנת בחובה והרצון לתת ביטוי לזיקה שבין העבירות הבודדות של חברי הקשר, וללכדן לכדי פסיפס שלם...מצדיקים התייחסות אל עבירת הקשר בנפרד מן העבירה שלשם ביצועה הוא נועד..." (ע"פ 3/10 אוחנה, מיום 27.12.12, בסע' 292 לפסה"ד).

הפגיעה בערכים החברתיים ברורה למקרא עובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) שבהן הודה נאשם 2. לפי עובדות האישום הראשון: נאשם 2 היה חברו, איש סודו, יד ימינו ועוזרו של נאשם 1. נאשם 2 נכח בעת שסאשה קיבל מנאשם 1, בשיחת טלפון, את אישורו לפגוע במנוח בכדי לסכל את רצח נאשם 1, ובעת שנאשם 1 העביר לא.פ. אלפי דולרים שיועדו על מנת להוציא לפועל את תוכנית הפגיעה במנוח. לפי עובדות האישום השני: שני הנאשמים קשרו קשר יחד עם א.פ. וסאשה לפיו הם יפגעו באסי אבוטבול וזאת בתמורה לתשלום סכומי כסף אשר יועברו אליהם. ביום 1.8.04, במרכז העיר פראג, נזרק רימון יד לעבר רכב בו נסע אבוטבול, הרימון התפוצץ, וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול. הפגיעה בערכים החברתיים, לנוכח המתואר לעיל, היא אפוא משמעותית.

נסיבות רלבנטיות הקשורות בביצוע העבירות שביצע נאשם 2 [סע' 40ט(א) לחוק]:
חלקו היחסי של נאשם 2 בביצוע העבירות ומידת ההשפעה של אחר על נאשם 2 בביצוע העבירה [סע' 40ט(א)(2) לחוק] - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) בהן הודה נאשם 2, אישום ראשון, נאשם 2 היה נוכח בעת קשירת הקשר באישום הראשון, אך הוא לא יזם או אישר את הפעולות (נאשם 1 הוא שאישר). נאשם 2 היה חברו, איש סודו, יד ימינו ועוזרו של נאשם 1, אך כפי שאמרה התביעה בטיעוניה, נאשם 1 הוא הרוח החיה באירועים נשוא האישומים, הוא הדמות הדומיננטית מבין שני הנאשמים (עמ' 53 לפר').
באישום הראשון, סאשה הוא שביקש, בשיחה טלפונית, מנאשם 1 את אישורו לפגוע במנוח, ובתגובה אישר לו זאת נאשם 1, ואף מסר אלפי דולרים לא.פ. על מנת שישתמשו בכספים כדי להוציא את התכנית אל הפועל, וזאת בנוכחותו של נאשם 2 [סע' 15 לאישום 1]. כמו כן, לאחר הוצאת התכנית אל הפועל, ומותו של המנוח, נתן נאשם 1 לא.פ. אלפי דולרים, בנוכחות נאשם 2 [סע' 24 לאישום 1]. בנוסף, בהתאם למוסכם ביניהם, השקיעו הנאשמים מאות אלפי דולרים בפרויקט הקמת רשת בתי אבות שיסדו סאשה וא.פ. בגרמניה [סע' 24 לאישום 1]. באשר לאישום השני - שני הנאשמים קשרו עם אחרים קשר שיפגעו באסי אבוטבול, בתמורה לכסף [סע' 1 לאישום 2]. נאשם 2 לא ידע במי בחרו האחרים שיבצע את הפגיעה באסי אבוטבול.
הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה [סע' 40ט(א)(3) לחוק] - אישום שני - עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בשנית שבהן הודה נאשם 2, מטרת קשירת הקשר היתה לפגוע באסי אבוטבול. ואכן, ביום 1.8.04 נזרק רימון יד לעבר רכבו הממוגן. הרימון התפוצץ וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול. הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא פגיעה באסי אבוטבול, ויתכן באנשים נוספים.
הנזק שנגרם מביצוע העבירות [סע' 40ט(א)(4) לחוק] - לאחר קשירת הקשר להן היה שותף גם נאשם 2 בכל אחד מהאישומים, נגרם (אישום 1) מותו של המנוח, ורימון התפוצץ וגרם לפציעת עוברי אורח ולנזק לרכבו של אבוטבול (אישום 2). כל זאת בהתאם לחלקו היחסי של נאשם 2 על פי המתואר באישומים דלעיל.
הסיבות שהביאו את נאשם 2 לבצע את העבירות [סע' 40ט(א)(5) לחוק] - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית: אישום ראשון - בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה נאשם 2 חברו, איש סודו, יד ימינו ועוזרו של נאשם 1. במסגרת מאבקי שליטה שתוארו לעיל, נלכדו בכף עבריינים חמושים בנשקים אשר תכננו לרצוח את נאשם 1 בירי. בשלהי חודש ספטמבר 2003 או בסמוך לכך, שוחח סאשה טלפונית בדיסקרטיות עם הנאשמים, באמצעות א.פ. שהגיע לצורך זאת לישראל. במהלך השיחה גילה סאשה לנאשמים כי אסי אבוטבול והמנוח הזמינו ממנו (מסאשה) את רצח נאשם 1 תמורת סכום של 50,000 דולר. במהלך אותה שיחה, ובהמשך לאמור, ביקש סאשה מנאשם 1, בשל קרבתו אליו, ובנוכחות נאשם 2, את אישורו של נאשם 1 לפגוע במנוח, בכדי לסכל את התוכנית. בתגובה, אישר נאשם 1 לסאשה לפגוע במנוח. אישום שני - כחודשיים לאחר המתואר באישום 1, קשרו הנאשמים קשר ביחד עם א.פ. וסאשה לפיו הם יפגעו באסי אבוטבול וזאת בתמורה לתשלום סכומי כסף אשר יועברו אליהם עם הוצאתו של הקשר מן הכוח אל הפועל.
מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע:

· ע"פ 5927/11 הררי, מיום 23.8.12 - מערער 4 (חמדי) - הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל; הנאשמים זוכו מעבירת ניסיון לרצח. נקבע כי הנאשמים נקטו בפעולות הכנה מרובות וקפדניות במשך זמן מה, ויש בכך ללמד על נחישותם להשלים את קשר הפגיעה, ולהציב את מעשיהם ברף העליון והחמור של עבירת הקשר. בתחתית סולם החומרה מוקם חמדי. נאמר, כי מעורבותו בקשר פחותה ועברו הפלילי אינו מכביד. כן נקבע שלא ניתן לשלול את סיכויי לשיקום נוכח עברו כאיש עבודה, כוונותיו להינשא, וכן תפקודו התקין מיום שהשתחרר ממעצרו בתיק זה.

· ע"פ 1898/10 אבו סנינה, מיום 26.7.10 - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לבצע פשע, ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל; המערער הביע נכונות להצטרף לחוליית טרור שהתכוונה לבצע פיגועים, אף שלבסוף לא נטל חלק בפעילותה.

· תפ"ח (ת"א) 2953-02-12 דלו, מיום 19.7.16 - נאשם 3 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ובעבירה של מסייע לאחר מעשה, ונגזרו עליו שלוש וחצי שנות מאסר בפועל; ביהמ"ש המחוזי קבע מתחם עונש הולם לשתי העבירות שנע בין 2.5 ל- 4.5 שנות מאסר בפועל. על פסק הדין תלוי ועומד ערעור בביהמ"ש העליון. בעקבות מאבק והחרפת השנאה והכעס של נאשם 3 כלפי המנוח, החליט נאשם 3 לגרום למותו של המנוח. כדי להוציא את כוונותיו אל הפועל קשר נאשם 3 קשר עם נאשמים 1 ו- 2 כדי לגרום למותו של המנוח. נאשם 2 התקרב במהירות אל המנוח, הסתער לעברו מאחוריו, ודקר את המנוח בגבו, שתי דקירות. נאשם 2 נמלט לכיוון ביתו של נאשם 3, אשר קיבל אותו לביתו ועזר לו ביצירת אליבי כוזב (אותו נאשם 3 גם סיפר לאחר מכן במשטרה), בידעו שנאשם 2 דקר את המנוח. נאשם 2 החליף את החולצה שלבש בתהלוכה, ועל דעת נאשם 3 וגם בנוכחותו, הצטלם נאשם 2 על מנת להנציח את עצמו לבוש בחולצה שונה מזו שלבש בזמן התהלוכה והדקירה. במעשיהם קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע - לגרום למותו של המנוח, נאשם 2 גרם למותו של המנוח בכוונה תחילה ונאשם 1 סייע לו בכך, ונאשם 3 גם סייע לנאשם 2 לאחר מעשה בכוונה למלטו מעונש. על כן:

אישום ראשון: בהתאם למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) שבו הודה נאשם 2 והורשע באישום ראשון בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, בנסיבות ביצוע העבירה על ידי נאשם 2 בתיק זה ושאר הרכיבים הרלוונטיים לעיל, מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שבאירוע נשוא אישום ראשון הינו אפוא בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

אישום שני: בהתאם למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) שבו הודה נאשם 2 והורשע באישום השני בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (פגיעה באדם), בנסיבות ביצוע העבירה על ידי נאשם 2 בתיק זה ושאר הרכיבים הרלוונטיים לעיל, מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שבאירוע נשוא אישום שני הינו אפוא בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל (כפי שנקבע בעניינו של נאשם 1 בתיק זה, באותה עבירה).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סע' 40יא לחוק]:

הפגיעה של העונש בנאשם 2, לרבות בשל גילו, וכן הפגיעה במשפחתו של נאשם 2 [סע' 40יא(1) ו- (2) לחוק] - נאשם 2, כבן 44 שנה, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 14-6 (ראו פירוט אודות הבת וטיפולו בה בעמוד 2-1 לתסקיר בעניינו מיום 26.12.17).

נטילת האחריות של נאשם 2 על מעשיו, ומאמציו לחזור למוטב [סע' 40יא(4) לחוק] - הנאשם לקח אחריות על מעשיו, והודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, וזאת לפני תחילת שמיעת הראיות בתיק, ובכך הוא חסך זמן וטרחה מרובים. נטילת האחריות של נאשם 2 על מעשיו והודייתו, היו בכתב אישום מתוקן בשנית, שתוקן משמעותית לעומת כתב האישום המקורי שייחס לנאשם 2 באישום ראשון עבירה של שידול לרצח, ובאישום שני עבירה של שידול לניסיון רצח. כאמור, נאשם 2 הודה והורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע. נאשם 2 אמר בבית המשפט (עמ' 56 לפר'): היום הוא במקום אחר לגמרי. הוא עשה שינוי ענק, הוא בנתק מוחלט מהעולם העברייני. הוא לוקח אחריות על מה שעשה. כיום הוא פותח קבוצות לנוער בסיכון, ומעביר להן את המסר שלא להגיע לאן שהוא הגיע. כמו כן מתסקיר שירות המבחן דלעיל עולה כי בשנת 2002, לאחר ששוחרר ממאסרו, נאשם 2 התחתן (בעמ' 2). שירות המבחן התרשם כי נאשם 2 חש אחריות מלאה הן במישור הזוגי וההורי והן ביחס לפרנסת המשפחה ותפקודו התעסוקתי (עמ' 2 לתסקיר). שירות המבחן הבין כי משנת 2012 נאשם 2 לא היה מעורב בפלילים, וקיים אורח חיים תקין אשר כלל תעסוקה וחיי משפחה (עמ' 3 לתסקיר; אם כי ראו את עבירת המס שבסע' 1 לגיליון הר"פ ת/1).

התנהגותו החיובית של נאשם 2 ותורמתו לחברה [סע' 40יא(7) לחוק] - ההגנה הגישה מכתב שנכתב על ידי הרב דניאל גבאי מטעם עמותת אומץ מפעלים חינוכיים (נ/1), ממנו עולה כי נאשם 2 מתנדב בקהילה במבשרת ציון ובעמותה בפעילות עם נוער בסיכון, באמצעות הסברה, שיחות אישיות ופגישות עם קבוצות נוער נושר. נאשם 2 מדרך את בני הנוער כדי שלא יכשלו במקומות שבהם הוא נכשל, וביוזמתו של נאשם 2 הם שוקדים בימים אלה על פתיחת קבוצת נוער לטיפול באמצעות רכיבת אופניים.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירות [סע' 40יא(8) לחוק] - מתסקיר שירות המבחן עולה (בעמ' 2), כי על רקע משבר משפחתי (כלכלי ורגשי), נאשם 2 החל ליצור קשרים חברתיים שוליים באמצעותם הוא נחשף לשימוש בסמים, מעורבות בפלילים ולקשרים עם עוברי חוק שהעמיקו לאורך השנים, תוך ביסוס וחיוזוק מעמדו בעולם הפשע והעבריינות, כפי שעולה מרישומי הפלילים (עמ' 2 לתסקיר, וראו גם בעמ' 3 לתסקיר).

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות [סע' 40יא(10) לחוק] - המעשים שבהם הורשע נאשם 2 התרחשו לפני כ- 14 שנים. עברו הפלילים של הנאשם [סע' 40יא(11) לחוק] - גיליון המרשם הפלילי של נאשם 2 (ת/1) פורט בהרחבה לעיל, ולא אחזור. אזכיר כי, בין השאר, בשנת 2011 נאשם 2 הורשע בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע, ניסיון לתקיפת שוטר ואיומים, בגין הוטלו על נאשם 2, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל (ת/2); שנת 2000 - עבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (2 עבירות), יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים וקשירת קשר לעשות פשע, בגין הוטלו על נאשם 2, בין היתר, 4 שנות מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר על תנאי כך שסה"כ הוטלו על הנאשם 4 וחצי שנות מאסר בפועל.

נסיבות נוספות שאינן קשורות לביצוע העבירות שביצע נאשם 2 [סע' 40יב לחוק] - א. הנאשם היה במעצר בית בפיקוח אלקטרוני תקופה של כשנה. ב. שירות המבחן המליץ כי בשיקולי הענישה יילקחו בחשבון מאמציו של נאשם 2 בשנים האחרונות לערוך שינוי, כפי שבא לידי ביטוי בעיקר בניהול אורח חיים תקין ללא ביצוע עבירות, בהתמקדותו בתפקידו כאב ובניית מערכת תמיכה משפחתית וחברתית משמעותית אשר מהווה גורם מחזק בתהליך השינוי אותו עובר ומסייעת בהימנעות ממעורבות בפלילים, ובשכלול המודעות שלו להשלכות התנהגותו, לבחירותיו בעבר ולמחרים ששילם. כמו כן שירות המבחן המליץ לקחת בחשבון את תקופת המעצר הממושכת בהליך משפטי זה הנחוה כגורם משברי, ואת התרשמות שירות המבחן כי עונש של מאסר יכול להוות עבור נאשם 2 גורם רגרסיבי העלול לקרבו מחדש למעגלים חברתיים עברייניים, מתוך חשש או לחילופין מתוך רצון לחוות שוב תחושות ערך עצמי (עמ' 4 לתסקיר).

הרתעה: בענישה שתוטל על נאשם 2 יש צורך בהרתעתו מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד [סע' 40 לחוק] ובהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מעין אלו [סע' 40 לחוק]. בית המשפט העליון אמר את דברו לגבי העבירה של קשירת קשר, בדברים שהעקרון שבהם, יפה גם לעניינו:

"מעבר לכך שהמחוקק ראה סכנה עצמאית בעצם קיומו של קשר לבצע פשע, בבואנו לשקול את עונשם של הנאשמים עלינו לתת משקל לסוג העבירה אליה חתר הקשר - ובעניינו עסקין בסוג עבירות חמור ביותר שעל מערכת אכיפת החוק לנסות ולהרתיע מפני ביצוען. חלקם של בתי המשפט במאבק בעבירות מעין אלה הוא באמצעות ענישה מרתיעה" (ע"פ 5927/11 הררי, מיום 23.8.12, בסע' 76 לפסה"ד).

אי חריגה מהמתחם: בנסיבות תיק זה, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא [סע' 40 לחוק]. כמו כן, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם הענישה שנקבע לעיל לקולא [סע' 40 לחוק].

אימוץ הסדר הטיעון שערכו הצדדים: פסיקת בית המשפט העליון - על ביהמ"ש לאמץ הסדרי טיעון, למעט במקרים חריגים ונדירים: כפי שצינתי גם בגזר דינו של נאשם 1 בתיק זה, בית המשפט העליון אמר פעמים רבות את דברו בעניין החשיבות הרבה שבכיבוד הסדרי טיעון אשר נערכים על ידי התביעה וההגנה:

"...רבות נכתב על יתרונתיו של הסדר הטיעון ותפקידו הראוי, במקרים המתאימים, במסגרת האכיפה הפלילית...על יתרונות אלה, המיטיבים הן עם הנאשם הן עם האינטרס הציבורי, עמד בית משפט זה כבר לפני שנים רבות. הנאשם, זוכה לוודאות באשר לסעיפי הרשעתו ועונשו, וכל זאת במסגרת הליך שהוא קצר באופן יחסי. בנוסף, האינטרס הציבורי מוגשם אף הוא, שכן הסדרי טיעון מאפשרים להגדיל את האכיפה ואת ההרשעה של עבריינים בחברה; מגשימים עקרונות של יעילות, ובכך מפנים משאבים של מערכות אכיפת החוק לטובת מטרות חשובות אחרות; וחוסכים בעלויותיהן" (ע"פ 2021/17 מצגר, מיום 30.4.17, בסע' 11 לפסה"ד).

עוד נאמר בהקשר זה בפסיקת בית המשפט העליון:

"סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית משפט זה...בבוא בית המשפט...לבחון את הסדר הטיעון עליו לשקול, בין היתר, את מידת הפגיעה שתיגרם לנאשם נוכח החלטתו להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון ושלא להמשיך בניהול הליך מלא בעניינו..." (ע"פ 7757/11 פלוני, מיום 13.2.13, בסע' 2 לפסה"ד; ראו גם ע"פ 921/17 זעילה, מיום 28.5.17, בסע' 15 לפסה"ד).

בענינו, הושג הסדר הטיעון בין הצדדים לאחר הליך גישור (בפני כב' השופט שגיא), וביהמ"ש העליון אף ציין את חשיבות כיבוד הסדר טיעון שהושג בדרך זו, של גישור:

"...יש לתת משקל נוסף לעובדה כי ההסדר הושג בתיווכו (ולעיתים אף בעידודו) של שופט המטפל בגישורים פליליים, ועל כן אינטרס ההסתמכות והציפייה של הנאשם כי ההסדר יכובד, עומד על רף גבוה ביותר. לטעמי, יש צורך בנסיבות חריגות במיוחד על מנת לסטות מהסדר טיעון שהושג באופן זה, ולא יהיה די, ככלל, בנסיבות "הרגילות" המצדיקות סטייה מהסדר הטיעון." (ע"פ 1454/15 פלוני, מיום 10.8.15, בסע' 22 לפסה"ד).

לאור האמור לעיל בדברי התביעה, והשיקולים לחומרא ולקולא שהובאו לעיל בעניינו של נאשם 2, נכון וסביר הוא לאמץ את הסדר הטיעון שערכו הצדדים.

באשר לטיעון ההגנה בדבר העונש שהוטל על נאשם 1 בתיק זה, בהיות נאשם 1 נושא מאסר בפועל בתיק אחר (בעמ' 54-55 לפר') וכפועל יוצא מידת עונשו של נאשם 2, אציין כי הצדדים ערכו הסדר טיעון בעניינו של נאשם 1, וכפי שצינו גם בגזר דינו של נאשם 1, התביעה טענה בפנינו (בהסכמת ב"כ נאשם 1): "...טיעונו לעונש בתיק דנן יהיה במנותק משאלת העונש אותו מרצה כיום הנאשם במסגרת ת"פ 43665-11-11... חפיפת המאסרים בין שני התיקים (כאמור ב...סעיף 45 ב' לחוק העונשין) תחל...מיום 21-5-15..." (עמ' 4 לטיעון התביעה לעונש בכתב, וראו גם בטיעון התביעה על פה בעמ' 38 לפר', שו' 18-20). עוד אציין, כי שני פסקי הדין בעניינו של נאשם 1 אינם חלוטים (גם זאת בשונה מעניינו של ואזנה - ע"פ 7907/14, בסע' 25 לפסה"ד). ברי כי עונשו של נאשם 2 ייגזר, כמקובל, גם בשים לב לעונש שנגזר על נאשם 1 בתיק זה, תוך ההשוואות והאבחנות המתבקשות - לכאן ולכאן - "מול" עניינו של נאשם 1, ובכלל זה יובא בחשבון מצב הדברים המציאותי בהקשר של נאשם 1 שלפיו, נכון לעכשיו, העונש שגזרנו על נאשם 1 בתיק זה, למעשה, בפועל, מרוצה בחופף למאסר שנגזר עליו בתיק האחר - 8 שנות מאסר בפועל.

על כן: לאור כל האמור והמפורט לעיל - לרבות: העבירות שביצע נאשם 2; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הללו, וזאת בשני אירועים נפרדים, בענינם של אנשים - נפגעים שונים; המסכת העובדתית המפורטת בכתב האישום המתוקן בשנית במ/1; הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות; חלקו היחסי של נאשם 2 בביצוע העבירות, שבין השאר, ולקולא, הוא לא היה היוזם, ולא נקט בפעולה אקטיבית-פיזית; הסיבות שהביאו את נאשם 2 לבצע את העבירות; הנזק שנגרם מביצוע העבירות; הצורך בהרתעת נאשם 2 מביצוע עבירות דומות בעתיד; התיקון המשמעותי בכתב האישום המתוקן לעומת כתב האישום המקורי; נטילת האחריות של נאשם 2 והודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכו זמן וטרחה מרובים; הפגיעה במשפחתו של נאשם 2; נאשם 2 היה במעצר כשנה ו-4 חודשים, והוא שהה בנוסף במעצר בית בפיקוח אלקטרוני תקופה של כשנה; עברו הפלילי של נאשם 2, ובו גם שתי הרשעות בעבירה של קשירת קשר לעשות פשע; התנהגותו ותרומתו לחברה של נאשם 2, כעולה מהמכתב שהוגש (נ/1); חלוף זמן של כ-14 שנה מעת ביצוע העבירות; תסקיר שירות המבחן, והמלצות שירות המבחן בעניינו של נאשם 2; הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים; הטיעונים לעונש, וכן מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה תוך השוואה ואבחנה לעבירות שביצע נאשם 2 בנסיבות ביצוען כמפורט בכתב האישום המתוקן בשנית ולעיל, העונש שהוטל על נאשם 1 בתיק זה והשוואה ואבחנה מעניינו, וכניסת נאשם 2 לריצוי מאסר בבית הסוהר (לאור גזר דינו שלהלן) אחרי שהוא שוהה מזה זמן בחלופת מעצר - לאור כל אלה, אציע לחבריי לאמץ את הסדר הטיעון שנערך בעניינו של נאשם 2- אסף (אסי) יריב, ולהטיל על נאשם 2 עונש כולל על העבירות שהוא ביצע נשוא שני האירועים שבכתב האישום המתוקן [סע' 40(ב) לחוק], ובו העונשים הבאים:

1. 24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו - מיום 21.5.15 ועד יום 10.10.16.

2. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 2 עבירה לפי אחד הסעיפים 499 או 500 לחוק העונשין.
השופט גלעד נויטל,
סגן נשיא, אב"ד
השופטת טלי חיימוביץ:
אני מסכימה.

טלי חיימוביץ,
שופטת

השופט גרשון גונטובניק:
אני מסכים.

גרשון גונטובניק, שופט

סוף דבר:
אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על נאשם 2, אסף (אסי) יריב, את העונשים הבאים:

1. 24 (עשרים וארבעה) חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - מיום 21.5.15 ועד יום 10.10.16.
2. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור נאשם 2 עבירה לפי אחד הסעיפים 499 או 500 לחוק העונשין.
הוסברה לנאשם 2 זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.
ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

גרשון גונטובניק, שופט

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גלעד נויטל,
סגן נשיא, אב"ד